

Lo Sonatent

DIARI REGIONALISTA YD' AVISOS Y NOTICIAS

Any XV

Reus, Dissapte 24 d' Febrer de 1900

Núm. 8.500

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en les principals llibreries d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorquí, carrer Junquera, 6.
No's retorneu los originals encara que no's publicquin.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. . . . . Ptas. 1
en provincies trimestre. . . . . 3'50
Extranger y Ultramar 7
Anuñels, à preus convencionals.

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combate per crò-
nica y rebelde que sia tota classe de.....

TOS

de continuadas curacions y d' una
acetació general, son les millors
prous pera demostrar que l'

La que paga més
contribució de la pro-
vincia.

RUPESTRIS LOT

Hi ha als mil barbats superiors pera ven-
dre junts ó en part.

OLIVA Plaça Baluart (a) Garrofas

Secció doctrinal

La democracia unitarista

Ab motiu del debat promogut al Congrés per en Canyelles, s'han donat á Madrid, entre altres, dues notes que cal senyalar. Les dues venen de la democracia republicana jacobina, y son tant insòlitas com tot lo que porta'l sagell unitarista.

El Liberal entén qu'està en mal lloch la joventut catalana que, políticament fa la seva ruta sense volgser coneixer y fins sense fer cas del parlamentarisme espanyol; y afegeix que la campanya dels diputats catalanistes posarà'l pais davant de Catalunya y que'l Govern deu dirigirse contra la procacitat de la premsa catalanista.

portú'l debat iniciat per en Canyelles y que'l's demòcrates republicans de Catalunya son enemichs del catalanisme per reaccionari y clерical, donchs perverteix y pertorba la conciencia del nostre poble.

Dir aixóá titul de demòcrata, es posaré dessota del mateix Romero Robledo, qual mentalitat semítica arriba finá malehir las concépcions autonomistas, com male heixen los salvatges tota idea y tota institució civilisadora. Los verdaders demòcratas no poden combatre la propaganda dels ideals catalanistas ni demanar contra la premsa que 'ls defensa, persecucions rancuniosas. No poden proclamar inopportú un debat ab lo que 's procura'l respecte á un dret individual. No poden fer naixe de la propaganda autonomista un antagonisme de Catalunya ab lo restant de Espanya, porque l'autonomia entranya germanor espansiva y no discordia. Ni poden declarar que'l catalanisme signi una doctrina perturbadora, donchs lo seu esfors y'l seu nervi son fenamentalment autonomistas y bategan pera deslligar de la centralisació y la tiranía á tota la Terra catalana y á tots los demás pobles que conviuen dins d'Espanya.

No es cert que la democracia de Catalunya signi enemiga del catalanisme. Fora una porció molt petita pue d'á n'el cervell l'obsessió jacobina y semítica, aquella democracia no's considera sino bona amiga del catalanisme, porque sap que dins d'ell hi ha dissorts matisos, los uns ben lliberals y ben democràtics, alhora que 'ls altres poden calificarse de conservadors. Del catalanisme n'han sortit obras y tendencias políticas y socials tan avansadas com las de l'Almirall y de L'Avenç, al costat de las quals no sols son reaccionaries las ideas den Castellar després de la seva apostassia de 1873, sino fins las que avuy sustentan en Salmerón y l'Azcárate.

En aixó, com en tot lo humá, valen més las proves que las paraules. Y las proves donan la rahó als autonomistas contra los jacobins, inclós contra 'ls jacobins que 's diuhens demòcratas. Aquests fan lo joch del Govern y á tot hora treballan per ajupir als pobles sota un Estat imponent y inepte. Aquests volen derruir l'edifici de la centralisació y fer lliures als ser colectius avuy esclaus.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORKOS)

L'autonomisme catalá saben bé que porta á las entranyas una forsa reconstituyent y salvadora, y no parerà fins á traduirla en realitat social. Sab ben bé que en lo mar de las civilisacions poderosas y triunfadoras s'ofegan los pobles centralistes y suran y viuen los autonomistas. Y poguen y volent navegar y viure, reivindica l'integral autonomia de Catalunya, predicant als dsmes pobles ab la paraula y ab l'exemple.

J. LLUHI RISSECH.

De la cosa pública

CLAR Y CAT-LÁ

Hi ha molts ignorants que per rebatre la nostra doctrina sense haverse pres may la molestia d'estudiarla, dihen que 'ls catalanistas prenen alcantar l'hegemonia d'Espanya, com si diguessim convertirnos en un altre Madrid, ó més ben dit que agafem la culera per arribar á l'olla y fer lo caldo gras per nosaltres. Y res més tonto que tot aixó, donchs, que tot-hom sabé que 'ls catalanistas no eren ignorants, sino per rescatar los drets que teníem á la vida, y si al ferho particularismen las nostras idees no es porque no 'ns donguin llástima 'ls nostres germans d'infortuni, sino porque creyem que es molt natural que ja que formem un casal apart, teníem una parla diferente y unas distintas costums, no podém reclamar pels altres unes lleys y una organiació administrativa com la nostra, porque tal vegada pugnaria ab lo seu modo de ser; y en segon terme per un argument ben senzill: Jo tinc un deber indiscretible de veillar per casa meva; de procurar la bona administració dels meus cabals... de fer tot allò que mes me convinga porque en lo seu régim intern tot vagi com una seda.

Pero si jo tenint la meva casa convertida en una especie de Xauxa, en lloch de posarla en ordre començo per ficarme la seba de voler arreglar la casa dels altres y topo per exemple ab un vehí gandul y deixat que s'empenyá en tenirho malament, ó be recayoh en un tant me fá y del primer Deu te quart me diu que 'm cuide de casa, guo es cert que quedare molt mal parat al haverme volgut posar á redimir las casas dels altres, quan tanta feyna tinc jo per endressar á casa meva?

Donchs totes aquestas rahons bastan per fer caure ab son propi pes totes las columnias que pugan dirigirnos y tots los titllats d'egoistas que de tan en tant no etzivan los que no tenen pron arms per poder combátreus...

Si vegessin en la nostra manera d'obrar un medro personal, una set de figurar, un afany de voler engranirnos á costa dels tontos...

Si fossim com tots los polftichs que van per pescar un acta de diputet, una secretaria, un lloch al municipi, etc., etc. Llavoras podrian esgrimir arms de rahó.

Pero nosaltres que considerem á tots los verdaders catalanistas pel mateix ras, tan al humil pagés com al més gran hisendat, al més modest com al més sabi, que tots los volém soldats de la pátria, dihem y repetiré sempre, que 'l que vulga seguirnos si 's creu pescar galons que s'entorni al llit, porque nosaltres sols fem idea y quant l'idea triomfi ella fará als homes, tenint sempre la certesa que Catalunya agrahirá ab tota l'ànima tots los esforços dels seus bons fills....

Y per aixó, hem de ordinar ben alt perqué hi han molts sorts y nosaltres volém que tothom nos senti y sàpiga distingirnos... No tractém de ser enemichs de las regions germanas de la nostra. Molt al contrari. Esperém que totes més tard ó més dejorn reconeguin lo dret que 's assisteix y que s'npressem á fer lo que fem nosaltres, trevallant per son engrandiment, per la seva prosperitat, deixant l'apatia que las té retudas... y tingan ben present que sempre premiaré ab la correspondencia del nostre afecte, l'afecte que 'ns demostren, y ara com altres cops en los días d'infortuni sempre 'ls estendrem la mà carinyosa pera ajudarlos...

Mes tingan ben entés, que 'ls pobles sols se conservan grans per la seva rectitud de justicia y per seu propi esfors... y que s'recordin que no ho pot dir més clar l'adagi:

«Deu diu ajudat y t'ajudaré».

ADOLF CAMPS Y CORSÉS.

Un viatje á Andalusia

III

Al empender aquesta tasca no 'm vaig fer cabal de las dols que 's necessitan pera amanirla al gust dels que la llegeixen y aixís avuy dech confessar la meva impotencia.

No, per molt que m' hi amohnés, no sabria fer un retrato exacte de tan variat quadro com passa per devant ma vista, y aixó que encara no he entrat en andalusia terra.

Si pintoresch es lo paissatge de la província de Valencia, no li va enderrera la d'Alicant. Ab son terren accidentat y per lo mateix ab la seva varietat de cultiu, un no pot menos que aixir á la finestreta del wagó y mirar enllá d'enllá pera assaborir de la belleza del quadro ap tota la grandesa.

A voltas, com succeheix en la línia de ferro-carril de Gandia á Alcoy, lo panorama camvia per complet y al veurer l'abim que s'obra á mitj metre dels rails esquerra, mirant cap á Alcoy, al viatjer li agafan esgarifansas pel perill á que está exposat.

Ne diuen lo «Barranch del Infern», jo no sé pas los motius que tenen pera calificarlo aixís; més si, puch dir que si algú dia la máquina descarrila y 's precipita al «Infern» no crech que quedí ningú pera contarlo. S'entent de's que vagin en lo tren.

En canvi 'l cavall de soch, privat de sentir cap emoció, casi, casi, que en lo punt més perillos ali se detura pera pendre ayuga.

Ja á Alcoy pera anar á Alacant lo viatje es per cert ben cómodo. Cal agafar un cotxe pera anar á Banyeres, esperar allí l'tren que 'ns porti á Villena, sopar, y tornar á esperar lo tren que 'ns tragini á la capital. Total un dia ben perdut.

Que 'l viatje en lo tren lo trobém molest, hi há 'l remey de sortir en cotxe que salva la distancia ab unes set horas y mitja ben bonas, sense donar-te ni temps de dinar á Xixona, are el Ajuntament, i'ha batejat Jiconz, about camvia'l tiro.

Y aquest viatje te també los seus atractius: fins á arribar prop d'Alicant sempre aném pels nuvolos y lo que es des de la industriosa ciutat fins á la Costereta, hi aném tan depressa com un caragol per la pols ó un Armat en la professió del Sant Entierro, mercé á las dificultats ó altres cosas que 's propie-

taris dels terrenys de la vall oposseren al contrac-

Pero per això s'hi arriba: en primer terme s'ovira son famós Castell, solet à la cim de la muntanya, sense guardià ni canons, y baixant la vista, lo mar que es sa principal riquesa.

En ma curta estada he observat que per lo general les alicantinas son xatetes y per més que cavilo y cavilo à que pot ser degut, no m'adclareixo com diuhen elles y també ells.

FRANCESC COLOM Y ESCODA.

Fora de casa 22 Febrer de 1900.

Bibliografia

«Breu compendi de la Historia de la Literatura Catalana» per D. Norbert Font y Sagüé.

Acertadíssim ha estat lo Sr. Font y Sagüé en publicar tant util obre puig que ab forma clara y concisa fa coneixer nostra literatura mere sens necessitat d'apesserar lo cervell del lector y comprensible per tothom poguent molt ben servir de llibre de text pera nostres escolas, puig que l'coneixement de la literatura patria es lo principal factor pera fer sentir per ella per sa llengua ver amor y qui estima la literatura y la parla ho estima tot lo de la patria.

Nosaltres donchs felicitem al Sr. Font no solzament per la bona idea de la obra sino per l'estudi y forma en que está escrita.

CRÒNICA

Observacions Meteorològiques

del dia 23 de Febrer de 1900
FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser-	Baròmetre	Grau d'hu-	Pluja en 24 h.	Aigua evap.	Estat del cel	Obser-
vació	aneroide	mitat	horas	en 24 h.	particular	
9 m.	752	79		43	Ras	
3 t.	753	74				
Horas d'obser-	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS			
vació	Màxima	Minim.	Ter. tip.	direcci.	classe	can.
9 m.	Sol. 32	9	14	S.	Cumul	03
3 t.	Sombra 22	17	S.			03

DON LLUÍS QUER Y CUGAT

Sens temps material per poguernos extender, com fora nostre desitj, tenim lo sentiment de comunicar à nostres lectors, que ahir, à las dotze de la nit, morí repentinament, en aquesta ciutat, l'entusiasta fill de la mateixa y conegut comercient don Lluís Quer y Cugat.

Tethom coneix las hermosas condicions de que s'ha trobat adornat lo senyor Quer y les generals simpatias ab que comptava en aquesta població, y, per lo tant, creyém que sa inesperada mort, serà sentida per totes las classes de la societat, sens distinció de política ni de persones.

Nos associem de tot cor, al sentiment que en aquets moments embarga à la distingida família del senyor Quer, per tan irreparable pèrdua.

Los homes que à Madrid viuen, tal vegada del favor de las caixas municipals dels districtes que representan, y dintre las Corts, sobre tot al Congrés, llensen sas notes discordans, que n'son mes aviat causa sa supina ignorancia de lo que allí discuteixen que sa dificultosa veu, salvo honrosas excepcions; han tornat à empendreles de ferm contra l'catalanisme.

Aquesta vegada fins lo mateix senyor Silvela s'ha rectificat en la seva opinió d'ahir. Pera ell la propaganda catalanista era legal, las Bases de Manresa no tenian res de ilicít, pero avuy on tal Sr. Poveda li ha obert los ulls ab la lectura d'un folleto català que pera 'la filla d'aquesta terra no té res subversiu, ni molt menys encara pera la que, no sent fills de Catalunya, ne menjan del turró que 's fabrica als eraris municipals; pero avuy en Silvela, imposat per l'home de la barra, que es son major enemic, y un involuntari propagandista de nostres idees, ha tingut que fer en lo Palau de las lleyas aquesta declaració:

«Lo que està passant no pot consentirse més; cap espanyol d'honor pot tolerar que s'estigui atacant així impunément à la integritat de la patria. Si las Bases de Manresa no son contrarias à les lleyes de la patria, ni es illegal lo folleto llegit pel senyor Poveda, això ho dirán los tribunals!»

»Mes si aquelets tribunaus absoluixessin als autors d'unes y altres, jo ell avomo tenint altre medi dintre la llei pera condemnar, repeteixo que presentaria un nou projecte de llei que fossin seriament castigats.»

Ja està dit, donch; nt si 'la tribunals decretaran legals com no les Bases de Manresa y l'indicot folleto, deixarán de serlo desd'avuy, porque en Silvela 's'ayudaré de fer lleyes noves que les condemni.

No ho faré pas qui li promés això, porque ja sabé ell que així obrant far que logressim, avans de lo que 'ns pensém, lo triomf de les justes aspiracions d'aquesta regió, però quin catalanisme persegueix lo benestar que 's mereix à més li correspon.

Allà veurém si tene 'l atreviment, però arrancar-nos la pell à tires, perq' ellavors, el menys, nos quedarà 'l dret de defensa.

Nostre apreciat correire «La Veu de Catalunya» reproduueix en son número d'ahir ab lo títul de «La prempsa catalanista», nstre article publicat en la edició del dimars titulat «En protestem», y en lo qual exposavam nostra opinió sobre lo succehit à Lleyda entre 'ls senyors Verdaguer, Cambó y Folguera.

Per això no hem sigut nosaltres sols los que hem reprobat la conducta de president de la «Uvió». Catalanistas de Lleyda, Manresa, Vendrell, Vilafranca y altres han fet sentir sa eu de protesta com no's podia esperar menys.

Volem una harmonia completa entre tots nostres companys de causa y pra lograrla creyém que las imposicions son tan importunes com injustas que no portarán mai los bons resultats à que aspirém los bons fills de la terra catalana.

Aquesta nit en las societats «El Olimpo», «La Palma», «El Alba», «Círculo Republicano Histórico» y «Círcol Artístich Català», s'hi celebrarán lluïts balls de disfresses que prometen veures molt animats.

Lo dia d'ahir foa un dels millors que hem disfrutat en tota la temporada d'hivern.

Aquest matí deuenen haver contret enllàs matrimonial nostre estimat y particular amich D. Manuel Torres ab la simpàtica senyoreta donya Magdalena Pellicer.

Desitjém à la parella tota mena de prosperitat é

Tenímem que alguns joves d'aquesta ciutat tractan d'animar aquest any lo Carnaval ab originals disfresses.

Per los dependents de Consums ahir foren decoratis 30 kilos de butifarras per tractar d'introduir-ho fraudulentement.

Lo sorteig de la Loteria Nacional que s'ha de celebrar à Madrid lo dia 28 del actual consta de dos series de 31.000 bitllets al preu de 30 pesetas cada un, dividits en dècims à 3 pesetas.

Los premis seran 1.550 importants 631.000 ptas.

Demà diumenge, la Estudiantina de «El Eco Republicano», sortirà à recorrer los carrers de nostra ciutat y varias Societats.

D'un moment à altre es esperat en la veïna ciutat l'inspector d'Obras públicas D. Anton del Pacheco.

Segons nostres notícies, dit funcionari torna à Tarragona ab objecte d'instruir expedient contra'l personal facultatiu afecte à la Jefatura d'aquesta província.

Veurem si aquesta visita donarà resultats més pràctics que la anterior.

En vista del excessiu increment que à Valls va prenen la escarlata, la Junta local d'instrucció pública, d'acord ab la de Sanitat, ha ordenat als mestres no consentixin lo reintegrés en sas respectives escoles, fins que vagin provists de la correspondent papeleta de Sanitat, als noys que han deixat d'assistir à elles per malalt.

Novament està en peu la huelga de boters de Vendrell, per haverse lo senyor Torres negat à acceptar las condicions que relativas à retribució havia uitat dias avans convingut.

L'assumpto promet donar molt joch.

Pera estudiar l'eclipse total de sol de 28 de maig vindrà à Espanya una comissió d'alemanys, composte, fins ara, de cincuenta astrònoms y aficionats.

Lo plan es d'entrar à Espanya per Cádiz; visitar Sevilla, Granada, Córdoba y Toledo; observar l'eclip-

se en algun dels pobles del centre d'Espanya; passar per Madrid y sortir per Irún, després de visitar altres poblacions espanyoles.

Comissionat per lo Gobern anglès, vindrà també à estudiar l'eclipse lo célebre astrónom sir Norman Lockyer.

L'Institut Geogràfic y Estadístich està fent varis travells relacionats ab l'estudi del eclipse.

Sembra que 's gressa la concessió de franquicia d'aduanes pera 'ls aparatos que les Comissions extranjeres portin, el objecte d'observar l'eclipse.

Ans d'ahir arribà el port de Barcelona, procedent de Manila, lo vapor «Isle de Panay».

En dit vapor arribaren 1.130 repatriats, los quals han sigut presoners dels tagos. D'ells n'hi ha 980 que perteneixen al exèrcit y 150 ex-empleats civils.

Diuhen de Falset que existeix la idea de construir de nou la hermita de Sant Cristòfol, derruïda à principis de siècle per les tropes napoleòniques.

Lo recaudat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents espècies puga la cantitat de pessetas 890'33.

Varietats

Pura

Lo sol, que no havia estat pereso com ella, s'filtrava à través dels llistons de las persianas y avansent poch à poquet com si temés moure remor ab sa tenua petjada; dibuixà sa claror sobre 'l llit, marcantli una escala de llum y ombras tenebrosas.

Pura sentí en lo front un bés suavíssim, y despartantse, s'tapà la cara avergonyida, las cortinas del seu llit caygueren, y 'l sol guaytant per entremitj de las mallas del brodat, li envieva més besos, que al rebrels ella sobre 'l seu rostre y 'ls seus cabells, se convertían en una blonda de flors sense matissos y d'auccells de contorn negre ab plomall daurat.

Al aparéixer després, apartats los plecs del blancissim punt que velava 'l llit, ses ulls se fixaren en una roba de caprichosa hetxura, de colors vius, de gasses llistades y satins de serell d'or, especie de disfressa oriental desordenadament escampada per sedas y joyes un ramet de flors abandonat sobre d'uns guants que pareixen volguelo oprimir encara ab sos dits flonjos; le contemplà llarga estona, 'l deixà distreta, y agenollantse en un genuflector i's persignà absent la vista per salutar à la Verge que s'destacava de la paret sobre una méscola tarja d'ébano ab fonde enveritat.

Las horas del ball havien fugit, pero 'l seu recorrt la distreya no deixantla resar; per primera vegada en sa vida s'elsà del reclinatori sense haver tingut ab la Verge,—després del reso,—aquelles plañentas converses sense paraules, de mirades dolofíssimes y migrat somris, en las que li confiava sos petits pesars, sus alegrías,—que muntaven més que aquests,—parlantli del amor dels pares, duentli las queixas dels germans, y envejosa encara ab la felicitat qual la rodejava, cada dia feya prometre à la Mare de Deu,—à cambi de més oracions—augment de ditza, y 's despedia d'ella enviantli ab sos dits rosats munts de besos, alegre y satisfeta d'haverla obtinguda al mateix punt que la havia demandada.

També per primera vegada sentí remordiment y no s'atrevia à mirar l'imatge. Haverse oblidat dels seus pais, y no haver dit res dels pobres, ni haverse recordat dels seus germans y pensar en cambi, entre 'ls que la havien distingida ab sa cortesania, ab gracies obsequis, y d'entre tots los que li havien ofert lo bras perllensarse al ball, recordarse d'un, d'un sol, del que li havia donat aquell ram que s'marcia desfullantse per moments, d'aquell jove que no gosava mirarla y quan va gosar, li feu cloire la vista ab lo brill de sos ulls negrissims.

Després havia ballat ab altres joves atents, aduladors, que li digueren falaguerías,—las mateixas que havia sentit dirigir à las altres senyoretas,—mentres aquell, apartat en un àngul del saló, veia passar indiferent à las més hermoses sense inclinarhi una sola mirada ni moure sa atenció, atent sempre à 'n'ella, à 'n'ella sola, y perseguientla en los revols del vals y en sus compassades ondulacions.

En sas orellas joguinejava la melodia d'aquell vals com llunyà resso d'una música anteriorment coneguda, recordansa indefinida que se li dibuixava al pensament ab notes de contorns vigorosos, no logrant mo-

dular l' entonació, que fogia cada vegada que oreya haverla somesa à la memòria. De prompte un esbat d' alegria brillà en sos ulls, obrí l' piano, sos dits relleuaren poruchs sobre l' teclat fassejant un soort, y recorrentlos després ab forma seguretat, ab dolosa ó ab energia arrebatada, brotaren com un seguit d' ondes armòniques que s' expressaven tumultuosas contant los melancòlics y brillants compassos del «Beau Danube bleu».

Y mentres seguia ab lo cap lo ritme de la mèsiua y abandonava son oos singint moviments del vals, sos ulls se fixeren en los de la Verge. Collà l' piano; los ecos s' esbargiren, y ab piadosa mirada la contemplà, preguntantli: «Es pecat que las noyes vajen al ball...?»

No se sab què li respondué l' imatje, més pura s' quedà pensativa lluyent tot lo dia per apartar un recorrt que l' importunava, donantli visions y mormolent una música aflegadora que may havia resonat tan bella y agradosa à sus orelles.

* * *

Al bullio que la ciutat presentava l' dia anterior havia succehit la oelma y l' reculliment. Pura vegé passar una professió, ab cant, funeralis y aterradors emblemas; uns homes vestit ab negra ropa, coberta la fas y llensant per entre dos ovels mesquins lo brill de sa mirada, rigits, ab pas solemne y moviments enterchs arrestraven cadenes, ab un ciri à la mà, ó ab crancs coronats ó ab mortals despullas.

Després vegé avansar clavat en alta creu el Redemptor... sus mans sanguinoses s' acostaren als ferros del balcó. Pura s' agenollà, sos llavis pronunciaren le *Mea culpa*, sos ulls se cubriren de llàgrimas y no pogué mormolar cap oració.

* * *

La nit fou agitada, s' recullí vloguent oblidar à n' aquell galant y l' tornà à veure en somnis acompañat d' un d' aquells homes negres sense cara y ab ulls no més, que ab sos dits ossosos sense calor y tacte li anava resseguint la buydor dels seus ulls, los pòmuls, la barba angulosa, lo nas mutilat, y ella s' veia morta y s' coneixia y no podia plorar perque dintre dels ulls no hi tenia llàgrimas.

Aquell home apartà la mà seca y sense tacte que havia profanat las despullas de son restre, y recobrà les suaus contorns que li donaven bellesa; y entremitj de sa pell blanca y llisa, ab finor de cera, blanca y transparent com les fulles de camelia, sentí la rogor de la vida recórrerla tota y animarla.

* * *

Pura pensá en aquell jove; sovint, molt sovint tornava à demanar al piano que li parlès aquell cant d' anyorensa. Y gosava mirar à la Verge després d' haverlo sentit. Dic també que la Verge li contestà quan tornà à preguntarli si era pecat que las noyes anessin al ball, dihentli: «Prega, filla, no hi tornis al ball, que fora massa l' teu sofrir si arribessis à trobarhi un altre jove d' ulls negres y tingüessis d' oblidar los cantos del «Beau Danube bleu».

EMILI VILANOVA.

Secció oficial

El Olimpo

Se participa als senyors socis que en la nit del pròxim diumenge tindrà lloc en los salons d' aquesta societat un ball extraordinari de disfresses, que serà amenitiat per la aplaudida banda del «Centro de Lectura y Comercio» à dos quarts d' onze en punt.

No haventhi temps pere repartir à domicili las invitacions pera senyora, se suplica als senyors socis se serveixin recollirlas en la conserjeria.

Reus 23 Febrer 1900.—P. A. de la J. de G.—Lo Secretari, Antoni Ginestà.

Registre civil

del dia 22 de Febrer de 1900

Naixements

Danton Cunillera Domènech, de Joan y Concepció.

Matrimonis

Pere Miquel Galofre, ab Antonia Guasch Gispert.

Defuncions

Teresa Terrell Roig, 72 anys, Hospital Civil.—Maria Ferré Rogé, 75 anys, Hospital Civil.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Matías.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

Demà à les vuit del matí tindrà lloc la Comunió general en Nosta Senyora dels Dolors y à dos quarts de cinqu de la tarda la funció mensual ab exposició

de S. D. M. Lo dilluns y dimarts à dos quarts de sis de la tarda se celebrarà exposició menor en desagraví dels desgostos d' aquests dies.

Pans de domèn.—Sant Just.

Secció comercial

J. Marsans Rof

Representant en Reus: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNÀ, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotisió à Barcelona à las 4 de la tarda d'ahir:

Interior	70'25	Aduanas	101'75
Exterior	'	Norts	55'15
Amortisable	'	Fransas	49'80
Cubas 1896	82'25	Orenses	16'20
Cubas 1890	68'87	Obs. 6 0 0 Fransa	95'
Filipinas	87'	Id. 6 0 0	49'75
Exterior París	68'95	Id. 3 0 0	'

GIROS

París	31'10	Londres	33'05
-------	-------	---------	-------

Ordres de Bolsa pera Barcelona Madrid y París.—Compra y venda al comptat de tota classe de valors.—Descompte de cupons.—Compra de monedas d' or y bitllets de tots los païssos.—Giros sobre Barcelona y Madrid.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisió à Barcelona à las 4 de la tarda del dia de ahir.

Interior	70'23	Cubas del 86	82'25
Orenses	16'20	Cubas del 90	68'93
San Juan	'	Aduanas	101'75
Norts	55'15	Ob. 5 0 0 Almansa	98'25
Fransas	49'65	Id. 3 0 0 Fransa	49'75
Filipinas	87'		

PARÍS

Exterior	68'90	Madrid	'
París	31'	Londres	33'05

Se reben órdres pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables d' Belsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' de tots los païssos.

Cambis corrents

en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors de Comers de la piazza de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

Ops.	Diner.	Paper.
Londres 90 días feixa.	32'45	32'50
> 8 días vista	'	'
> vista	32'80	32'90
París 90 días feixa	'	'
París vista	30'35	30'80
Marsella 90 días vista	'	'
>	'	'

VALORS LOCALS	DINER	PAPER	OPER.
ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.	700		
Industrial Farinera	650	675	
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	600		
Manufactura de Algodón	140		
Companyia Reusense de Tranvías	25		

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entrades del dia 22

De Marsella y esc. v. Itàlica, de 575 ts., consignat à D. Marián Peres.

De Marsella y esc. v. Sagunto, de 345 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Cette v. Correo de Cartagena, de 258 ts.

De Filadèlfia v. Ciudad de Reus, de 1.028 ts., consignat à D. Joseph M. Ricomá.

De Génova v. Martos, de 1.046 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.

De Odessa v. Alexandre Siniossoglou, de 1.241 ts., consignat à D. Antoni Mas.</

